

Evangelhia zilei de marți: Limita iertării

Comentariu la Evangelhia zilei de marți din săptămâna a III-a din Postul Mare: „Doamne, de câte ori trebuie să-l iert pe fratele meu?”. Isus ne învață că trebuie să iertăm întotdeauna și că iertarea față de ceilalți este strâns legată de iertarea pe care o primim de la Dumnezeu.

Evangelhie (Mt 18, 21-35)

Atunci, Petru s-a apropiat și i-a zis: „Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu care greșește împotriva mea? De șapte ori?”

Isus i-a spus: „Nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori șapte. De aceea împărăția cerurilor este asemănată cu un rege care a vrut să încheie contul cu servitorii săi. Când a început să ceară conturile, i-a fost prezentat unul care îi datora zece mii de talanți. Întrucât nu putea să-i restituie, stăpânul a poruncit ca să fie vândut el, soția, copiii și tot ce avea și să achite datoria. Atunci, servitorul a căzut în genunchi, implorându-l: «Stăpâne, ai răbdare cu mine și-ți voi restitui totul!» Stăpânului i s-a făcut milă de servitorul acela, l-a lăsat să plece și i-a iertat datoria. Dar ieșind, servitorul acela s-a întâlnit cu unul care era servitor împreună cu el și care îi datora o sută de dinari. Înșfăcându-l, îl strângea de gât spunându-i: «Dă-mi ceea ce îmi ești dator!» Căzând în genunchi, cel care era servitor împreună cu el îl ruga stăruitor: «Ai răbdare cu mine și îți voi restitui!» Dar el nu a vrut; dimpotrivă, a mers

și l-a aruncat în închisoare până când îi va fi plătit datoria. Văzând, deci, ceilalți servitori cele petrecute, s-au întristat foarte mult și, venind, au povestit stăpânului toate cele întâmplate. Atunci, stăpânul l-a chemat și i-a zis: «Servitor rău, ți-am iertat toată datoria aceea pentru că m-ai rugat. Nu trebuia să te înduri și tu de cel care este servitor ca și tine așa cum eu m-am îndurat de tine?» Și, mâniindu-se, stăpânul l-a dat pe mâna călăilor până va fi plătit toată datoria. Tot așa vă va face și Tatăl meu care este în ceruri, dacă nu veți ierta fiecare fratelui său din inimă”.

Comentariu la Evanghelie

Astăzi Domnul ne vorbește despre necesitatea iertării, folosindu-se de o conversație cu apostolul Petru.

Petru se apropie de Isus, cu încredere, pentru a-L întreba: Doamne, de câte ori trebuie să-l iert pe fratele meu când păcătuiește împotriva mea?

Conviețuirea strânsă a lui Isus cu apostolii îi dă lui Petru prilejul să-L întrebe despre o atitudine pe care a descoperit-o la Isus și care îi este dificilă: iertarea celorlalți.

Petru îi propune lui Isus să ierte de multe ori: până la șapte. Să-l iert de șapte ori pe fratele meu? În limbajul Bibliei, șapte indică desăvârșirea. Aceasta este perspectiva lui Petru. O privire generoasă în felul său de a vedea lucrurile. Petru recunoaște necesitatea de a cere iertare. Nu adoptă în fața vinei o atitudine defensivă, de care trebuie să fugim, deoarece împiedică primirea iertării.

Isus îi răspunde că trebuie să ierte de șaptezeci de ori câte șapte. Adică întotdeauna. Că nu trebuie să existe

limită în iertare. Aceasta este perspectiva lui Dumnezeu. O privire a plinătății.

Apoi Isus dă exemplul slujitorului cărui stăpânul îi iartă datoria. O datorie uriașă: zece mii de talanți, o sumă astronomică.

Și totuși, acel slujitor nu îi iartă apoi tovarășului său o sumă neînsemnată în comparație cu ceea ce îi fusese iertat lui.

Învățătura se încheie cu cuvintele lui Isus, în care leagă iertarea față de ceilalți de iertarea primită de la Tatăl ceresc: „Tot așa vă va face și Tatăl Meu care este în ceruri, dacă nu veți ierta fiecare fratelui său din inimă”. Dacă iertăm, Dumnezeu ne iartă; dacă nu iertăm, nu primim iertarea lui Dumnezeu.

Prin acest exemplu, Domnul vrea să ne facă să înțelegem că iertarea față de ceilalți izvorăște din iertarea pe

care Dumnezeu ne-o oferă mereu.
Așa cum Dumnezeu nu obosește
niciodată să ne ierte, și noi trebuie să
luptăm pentru a ierta întotdeauna pe
ceilalți.

Continuăm drumul Postului Mare și
astăzi întâlnim, în Evanghelie,
învățătura despre iertare. Să
contemplăm cu liniște minunea
iertării pe care Dumnezeu ne-o dă
din belșug în sacramentul spovezii și,
recunoscători, să luptăm, cu harul lui
Dumnezeu, pentru a ne purta astfel
cu frații noștri atunci când ne
jignesc.

Javier Massa // Photo: Jeswin
Thomas - Unsplash